

אשית עצות בנפשי

שיחות זמנים

ממדינו דאש

הישיבה שליט"א

י"ב

פרשת פנחס פ"ג

בלתי מזוגה

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

ליל שישי פרישת חוקת - בלק תשפ"ג

אמונה – הטהרה מטומאת מת

חסדי השם שזוכים להתאסף שוב ולדבר מהעצות הקדושות של רבינו, הרי זה כל פרישת השבוע, זאת חוקת התורה אשר ציוה ד' לאמר, מדובר כאן ביהודי שנטמא, אבל לא סתם נטמא, אלא בטומאה החמורה ביותר, טומאת מת, כבר לא עוזר לו מקוה, אבל יש עצה אחת שעוזרת לו, שיבוא לכהן, שיבוא לצדיק, והוא יטהר אותו, איך הוא יטהר אותו? זאת חוקת התורה, חוקה היא, וכפי שרש"י מביא ששואלין מה המצוה הזאת מה טעם יש בה, איך יכול להיות בן אדם שנטמא כל כך, יוכלו לטהר אותו עם אפר של פרה אדומה, לפיכך כתוב בה חוקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, אסור לשאול שאלות, ככה הקב"ה אמר, וצריך להאמין, וזה הטהרה של טומאת מת, רק אמונה בהקב"ה ללא שאלות וקושיות, יכולה להחזיר את האדם שנפל כל כך ונטמא בטומאת מת, תאמין בהקב"ה, ותקיים את המצוות שלו, גם אם טוב לך עם זה וגם אם לא, גם אם אתה מביין את זה וגם אם לא, תישאר נאמן להקב"ה.

שאלות – טומאת מת

ולכן אנחנו כל כך צריכים להודות להקב"ה שהתקרבונו לרבינו, ואנחנו יודעים מהעצות של רבינו, אף שכל אחד עובר מניעות קשות להמשיך לבוא לרבינו, אחד עובר מניעות מבני המשפחה, ואחד מהחברים, ואחד מאשתו, ואחד מהילדים, והמניעות שבכל המניעות זה האדם עצמו, כשהוא מלא בשאלות וקושיות שאני אפילו לא רוצה לפרט אותם, אני לא רוצה להוסיף לכם בלבולים, כל מי שנתקרב לרבינו

עובר מניעות, ומי מדבר על הנסיעה לרבינו לראש השנה, אנשים עוברים כל כך הרבה עם השאלה של 'מה יאמרו הבריות', ומי מדבר על מי שח"ו נפל בעצבות ומרה שחורה ומתחיל להגיד שכבר נסע שנה שעברה וזה לא עזר לו, הרי השאלות האלו על הקב"ה זה טומאת מת, כל טומאת מת זה במוח, כל מי שבמוח שלו חושב שהוא כבר מנותק מהקדושה, והקב"ה לא צריך את התפלות שלו ואת התורה שלו, וכל הסגולות בין כה לא עובדות, זה נקרא טומאת מת.

המאמין – חי

כי אדם חי זה מי שמחובר להקב"ה ומאמין בו, ומי שמנותק ויש לו שאלות זה נקרא מת, ולכן אמרו חז"ל צדיקים במיתתן קרויין חיים כי הם דבוקים בבורא עולם, ורשעים בחיים קרויין מתים, כי יש להם הרבה שאלות וקושיות על הקב"ה והם מנותקים ממנו, כי בלי הקב"ה זה לא חיים, בן אדם שחושב שההוא פוגע בו, והבוס בעסק עושה לו, והשכן והאח וכדומה, ולא זוכר שהכל זה הקב"ה הוא פשוט טמא בטומאת מת, וכן כל מי שיש לו שאלות למה הוא התחתן דוקא איתה, ולמה יש לו ילדים כאלו, זה נקרא טומאת מת, הוא פשוט נוגע במיתה, והרפואה שלו זה לבוא לכהן, לצדיק, שיכניס לו ש' זאת חוקת התורה', ש' אין לך רשות להרהר אחריה', שאסור לשאול שאלות, הקב"ה עושה רק מה שטוב לבן אדם, ואין לנו יכולת להביין בכלל את דרכי הבורא.

שאלות – היופי של הקב"ה

כשרבינו היה מדבר מזה הוא היה אומר: אדרבה, זה היופי של הקב"ה שיש קושיות ושאלות ואנחנו לא מבינים אותו, וכי לנו יש אותו הבנה של כביכול, וכפי שכתב בחלק ב' בסימן נ"ב: בענין הקושיות שקשה על השי"ת, מרגלא בפומיה לומר, אדרבה כך נאה ויפה לו. ולכן אנחנו לא מבינים למה ההוא מחכה כל כך הרבה זמן לשידוך, וההוא כל כך קשה לו עם פרנסה, ואילו אצל השני נשפך כסף כמים מבלי לעבוד קשה, ולמה אחד יש לו המון ילדים ואילו החבר שלו ממתין כל כך הרבה שנים לילדים, וככה יש המון שאלות, למה ולמה ולמה ולמה, מוהרא"ש היה אומר כל שאלת 'למה' זה קליפה.

השאלות – מחטאים

וכל השאלות האלו נובע מחטאים בפגם הברית, לילדים קטנים אין שאלות, אלוקים עשה את האדם ישר, ורק אנשים מבוגרים שמתחילים לזלזל בשמירת עינים, ונופלים בפגם הברית, יש להם שאלות, היום זה כל כך קשה לשמור על העינים, כאן בקריה זה פשוט גן עדן, אבל אלו שמסתובבים בעיר, עצם ההליכה לבית מדרש זה כל כך קשה, כל דריכה קטנה ברחוב צריכה רחמי שמים, ב"ה כאן יש לי גן עדן, והתחלנו את הקיץ עם בחורים כל כך טובים בישיבה, הקב"ה עושה את הישיבה יותר ויותר מיוחדת ב"ה, בחורים יקרים שאומרים משניות וגמרא ותיקוני זוהר, אין משהו יותר טוב מזה, אבל מי שח"ו חוטא בפגם הברית, נופל בקושיות על הקב"ה, וגם בקריה בין העצים אפשר ליפול עם המכשירים הטמאים, לראות בהן ראיות אסורות, ומשם מתחיל קושיות על הקב"ה, למה ולמה ולמה ולמה ולמה ולמה, והרי עשיתי ככה וככה, למה אין לי את זה ואת זה.

סגולה ראשונה לפרנסה – ברכת המזון מתוך

ברכון

מוהרא"ש היה אומר מי שרוצה פרנסה בשפע, שיברך ברכת המזון מתוך ברכון, זה דבר מאוד קל, כי הרי כשמברכים בעל פה, לא יודעים ומתבלבלים, זה עצה מאוד קלה לאברכים שמתייגעים על פרנסה, אנשים אוכלים מהר וממלמלים את הברכת המזון ויש ספק גדול אם יצאו ידי חובה, כי הדין הוא שאם לא אומרים על בריכתך שחתמת בבשרינו או על תורתך שלמדתנו, לא יצאו ידי חובה, וזה הרי מצוות עשה דאורייתא, וכל מי שמחכה לאישור בניה, לאישור משכנתא וכדומה, העצה הכי טובה זה לברך מתוך ברכת המזון, מוהרא"ש היה אומר, מאיפה מגיע כל העושר הרב שיש לי [אנחנו חייכנו אז בשיעורים כי ידענו שאין לו כסף, אבל היום כשרואים את מאות אלפי הספרים שיצאו מידינו, מבינים שהסתובב אצלו מליונים, כי עשירות הכוונה שיש לבן אדם כל מה שהוא צריך, הוא מבקש מהקב"ה והוא מקבל את זה], הכל הוא מזה שאני מברך מתוך ברכת המזון.

סגולה שניה – תפלות במנין

מוהרא"ש היה אומר מי שרוצה פרנסה בשפע שיתפלל שחרית מנחה ומעריב במנין, זה נסיון כל כל קשה היום, אנשים אומרים לעצמם ממחר אני אתחיל להתפלל במנין, עכשיו כבר מאוחר ואתפלל מעריב בכותל, אנשים שואלים איפה יש כותל באמריקה, כל אחד בבית שלו, אני גדלתי בבארא פארק ושם מישהו בנה בית כנסת ועשה שם מבנה כמו הכותל, אתה רוצה פרנסה, לך לבית המדרש, ותתפלל שם, ויהיה לך שפע של פרנסה.

סגולה שלישית – לכבד את האשה

מוהרא"ש היה אומר בשם רבינו, שכל העשירות של בן אדם זה רק אם הוא מכבד את אשתו, לא יעזור לך כלום, תעשה עוד עסקה ועוד עסקה, ואם לא תכבד את אשתך הכל יפול

לוא עזר, בן אדם מגיע לבית מדרש ומתעטף בטלית ומבקש מהרבש"ע שימחל לו, ומבטיח להתנהג טוב, פתאום יגיע הביתה הוא יראה איך שהיא מחייכת אליו, אני לא מספר כאן פנטזיות וסיפורים וחלומות, אני אומר לכם מה שרבינו אומר בליקוטי מוהר"ן.

נכון שזה קשה להתנהג טוב בבית, אבל הרבי ר' אלימלך זי"ע אומר בצעטיל קטן לפני האות האחרון, שהאדם נברא רק כדי לשבר את הטבע, ולא לחשוב כל הזמן רק מעצמו ומהאנוכיות שלו, ולכן יתקן מידותיו, ובשנת י"ח דווקא. אני זוכר שכשהיינו בחורים וכבר היינו בני י"ח מאוד כאב לנו שכבר עברנו את הזמן שאפשר לתקן את המידות, והמגיד שיעור הסביר את זה בטוב טעם ודעת שכולם יבינו שרק הוא תיקן את מידותיו בזמן, ואילו אנחנו כבר אחרי, ואין לנו יותר אפשרות לתקן את המידות, ב"ה שיש לנו את רבינו, שגילה לנו שאף פעם לא מפספסים את האניה, ואם האניה כבר יצאה מהחוף, רבינו נותן לנו עוד אניה כדי לרדוף אחרי האניה הגדולה, אפשר גם עכשיו לתקן את המידות, יש אנשים שחושבים שרק באיזה זמן מסויים אפשר לפעול משהו, האמת היא שאפשר תמיד לפעול הכל, ועל הכל אפשר לבקש, צריך להתפלל להקב"ה שיהיה לי יותר טוב בבית, שלא יפריע לי כל דבר קטן, וח"ו לחשוב מחשבות כפירה למה בכלל התחנתי, למה חסר לי כל הדבר הזה, היא לא עושה כלום, אשה מדוכאת וכו', כי זה לא קשור אליה, זה הכל קשור אליך, אם תלך למקוה ותשים תפילין הכל יעלם, אפילו בלעם ראה את הדבר הגדול הזה של להניח תפילין, והעיקר לדבר יפה, אם אין לך משכנתא ואין לך מאיפה לשלם את הכרטיס האשראי, תדבר יפה בבית.

טומאת מת – קושיות

ואז מגיע הבן אדם מלא טענות, אני עשיתי את כל הסגולות, אני מברך רק מתוך ברכת המזון, ואני מתפלל רק במנין, ואני שומר על

ויאבד, לכבד את האשה זה מילה מאוד כללית, אסביר את זה במילה אחת: לדבר יפה לאשה. ולא לפגוע חס ושלום, כשחוזרים הביתה וחשבו שהכל יהיה כבר מסודר לשבת, ורואים שהבית הפוך, ומלא זבובים חוגגים, אם האברך נתן שאגה, מה זה כאן? זהו! הוא כבר הפסיד את הכל, גם אם יצליח בעסקה הוא יפסיד את הריוח בעסקה אחרת, זה לא ילך בלי לכבד את האשה, אני זכיתי לשבת עשר שנים בשיעורים כליל שישי אצל מוהרא"ש, הקב"ה זיכה אותי בזה, לא זוכר שפספסתי פעם אחת שיעור, אצל מוהרא"ש לא היה שיעור בכל שבוע, כי מוהרא"ש היה נותן שיעור שבועיים באמריקה, ואז היה שבועיים בארץ ישראל, ושוב פעם שבועיים כאן באמריקה, ושבועיים בארץ ישראל, בתקופה שאני התקרבותי, מוהרא"ש לא היה יכול לנסוע לארץ ישראל, כי העלילו עליו מסירות, אבל שנה אחרי התקרבותי הוא נסע כל שבועיים לשבועיים, ומתי שרק התקיים שיעור הייתי שם ושמענו שתמיד הוא דיבר את אותם הדברים שוב ושוב, לדבר יפה בבית, לדבר יפה לאשה, והיה אומר, הרי אתם רוצים כסף אתם רוצים מנוחת הנפש ושלוות הנפש, אז תדברו יפה, נכון שיש נסיון גדול לזה, כי מגיעים הביתה תשושים מיום עבודה, וכשמגיעים הביתה היא לא מדברת יפה, אבל זה לא אומר שהיא הבעיה, היא רק שליח ד', כי אתה הסתכלת היום משהו שאסור ולכן הקב"ה שלח אותה כדי שתשלם מחיר, כפי שרבינו אומר שמי שפוגם בברית מאבד את הזיווג שלו.

הפגם – מאבד את הזיווג

מה יעשו הבחורים, אף אחד ללא מרחם עליהם, פותחים כל מיני ארגונים ואף אחד לא באמת רוצה לעזור להם, ורבינו אומר שהם מאבדים את השידוך שלהם כל פעם שפוגמים, אבל זה לא רק לבחורים, זה גם לאברכים, כל מי שפוגם בברית, אשתו הולכת נגד רצונו, אם אתה תרצה שחור היא תרצה לבן, ואל תתלונן שהיא מתנהגת ככה, כי אתה אשם שפגמת, זכה נעשית לו עזר, מי שזוכה ועושה תשובה נעשית

זה נורמלי כי יש כאן נברשת יפה, אבל האמת היא שרבי זה מי שאומר לי שוב ושוב שיש הקב"ה בעולם, מי שלומד את הספרים של רבינו רואה את האש קודש שיש בספרים, שוב ושוב מזכירים לך שיש רבונו של עולם, אנשים שקוראים חדשות יכולים להתחיל להרגיש שמשהו קורה להם, למה צריכים לשמוע חדשות, צריך לדעת שיש הקב"ה בעולם, והוא יודע לנהל טוב את העולם, ואם אתה התחתנת דווקא איתה, והפרנסה שלך מגיע דווקא מהכיוון הזה, תדע שכך רצה הרבונו של עולם, רבינו אומר את זה בליקוטי מוהר"ן, שלפעמים בן אדם שואל למה הפרנסה שלו לא יורדת ישר מהשמים אליו, ורבינו אומר שהטעם לזה היא, שכך היא רצון השם, וזה המתנה הגדולה שקיבלנו מרבינו, שהוא לא נותן לנו ללכת מהרבש"ע, ואם נטמאנו בטומאת מת, נתחיל להתפלל על אמונה, ונחזור שוב ושוב דיבורי אמונה.

אמונה – מפחית כאבים

רבינו אומר שלפעמים יש שני אנשים שיש להם אותו כאב, לשניהם יש אותה בעיה ואותה מחלה, אבל אומר רבינו שמי שיש לו אמונה, יש לו פחות יסורים מהשני, יש שני אנשים ששוכרים דירה, אחד ליד השני, לשניהם אין דולר אחד לשלם שכירות, אבל זה שיש לו אמונה יכול לנשום והסבל לא כזה נורא כמו זה שאין לו אמונה, ומי שיש לו אמונה יכול להתרפאות מכל מה שיש לו, אבל מי שאין לו אמונה, לא יעזור לו רפואה, רק אם יהודי יזכור שהכל הוא מהקב"ה, גם האשה מהקב"ה, וגם הילדים הם מהקב"ה, זה ירגיע אותו וירפא אותו.

ההבנה במושגי חסידות

כבר סיפרתי כמה פעמים שכשהייתי בחור כל כך ביקשתי וחיפשתי את הקב"ה, ופתחתי ליקוטי מוהר"ן ואמרו לי שזה לא למוחות פשוטים, וסגרנו, אבל 'צעטיל קטן' מהרה"ק

העינים ואני מדבר יפה בבית, ועדיין אין לי פרנסה, ואז מגיעה טומאה החמורה של טומאת מת, מחשבות כפירה, מי אומר שכל הדברים האלו נכונים בכלל, מי אומר בכלל וכו', כל זה מגיע מזה שלא שומרים על העינים, רבינו אומר שטומאת ניאוף זה טומאת מת, כשאדם לא שומר על עיניו הוא חושב שאין אלוקים ח"ו, והעצה לזה היא לבוא לצדיק, לבוא לרבינו, ללמוד ספרי רבינו, להסתובב במקומות שמדברים רק דיבורי אמונה, נכון שזה קשה, כי יש תמיד ליצים שעושים חוזק וליצנות, אם רק נודע שמישהו התקרב אל רבינו מיד עושים ממנו ליצנות, לכל רבי אחר שרק תתקרב יקבלו אותך בסבר פנים יפות אבל ח"ו לא לרבינו, לא משנה מי הרבי ההוא... גם אם הוא לא יכול לעזור לך כלום, ולא יכול לעזור לעצמו, אבל אתה יהודי יפה אם תסתובב שם, אבל אם ח"ו אתה מסתובב בהיכל הקודש מיד מתאספים בני המשפחה לראות איך להציל אותך מזה, אבל אני הגעתי לכהן שיזה עלי אפר פרה, אני הגעתי לצדיק שיגיד לי שוב ושוב את דברי הרש"י גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, אסור לחשוב קושיות ושאלות על הקב"ה, כל הקושיות זה טומאת מת.

עצה לאמונה – תפלה

רבינו נתן עצה על טומאת מת, על חסרון באמונה, יהודי הגיע פעם לרבינו ואמר שחסר לו אמונה, רבינו אמר לו שיבקש על זה מהרבש"ע, זה שיחה מעניינת, ממש פלא, כי הרי זה הבעיה שלו, שהוא לא יכול לבקש כי הוא לא מאמין, מ"מ הרבי נתן לו עצה ופתרון, תספר את כל זה לרבש"ע, תגיד לו: רבש"ע אני רוצה אמונה, אני לא רוצה שיהיה לי קושיות.

צדיק – מזכיר לא לשאול שאלות

וזה נקרא צדיק, צדיק זה לא מי שיש לו רכב יפה, או בקבוק יין מכסף טהור, או המון חסידים, או בית כנסת יפה, כמו שראיתי כאן אנשים נכנסים ואומרים שרואים כאן שברסלב

שהוא ספציפית היה תלמיד חכם מאוד גדול, אבל היום לוקחים אנשים למגידי שיעור ולמשגיחים אברכים רק כי הם לא הצליחו למצוא שום עבודה, ואין להם פרנסה, ולכן הם נהיים משגיחים בישיבות, מה אתם חושבים למה נהייתי ראש ישיבה, והמשגיחים היום מסתובבים רק עם הפתקים של השמחות והחדשות, ומגיע אליו בחור צעיר ומבקש לדעת מה ההבדל בין מדע לחכמה, בין בחירה לידיעה, הבחורים היום יש להם כל כך הרכה שאיפות וגעגועים של קדושה, והמשגיח יודע רק להגיד לו מה קרא בלוח המודעות, ולמה אני מדבר על זה, כי דבר אחד הם יודעים להגיד, שאסור להסתכל בספרים של רבינו, כי אז תתחיל ללמוד חומש ומשניות, ולא יצטרכו את כל הישיבה, לא יצטרכו משגיח כי הבחור ישב וילמד.

פעם היה שעשר אחוז מבחורי הישיבה למדו עם אברך פרטי, אחרי זה עלה לעשרים אחוז, היום שלוקחים כל מיני תוכניות מהממשל, כל בחור יש לו עשר אברכים שמלווים אותו, והם לא יודעים כלום, כי אם הם היו יודעים משהו הם בטח היו הולכים לעבוד, הם רק יודעים לצאת מהרכב ולחזור לרכב, וכשמגיע עכשיו עונת הקאנטרי, מחליפים את מקום השולחן מעץ אחד למשנהו כל כמה דקות, ואחרי זה מחליטים שאפשר לעשות סטנדר בתוך העץ עצמו וכדומה, אבל דבר אחד הם יודעים כולם, להגיד לבחור שלא יקשיב ח"ו לדרשות שמדברים בברסלב, כי אז כבר לא צריך אברכים, כי יודעים לבד לקחת חומש ומשניות ומתחילים לדבר אל הקב"ה.

להיזכר מאדנ'

כשהגעתי למוהרא"ש הבנתי מה כתוב בצעטיל קטן, כשהאשה מגיעה ואתה מתחיל לחשוב רבש"ע מה קורה כאן מה היא רוצה ממני למה היא צועקת אלי, אז מיד צריך לחשוב מאדנ', הקב"ה נתן לי אותה, והקב"ה כאן איתי, ואם היא צועקת תקשיב לה, אולי משהו

מליזענסק הכנסתי לתוך הגמרא שלי, וכל יום לפני הלימוד – אם אפשר לקרוא לזה לימוד, זה רק ישיבה עם החברותא – הייתי לומד קצת בצעטיל קטן, והייתי שואל את המגיד שיעור מה הפשט בדברי הרבי ר' אלימלך זי"ע שכתב שם: אם יזדמן לפניו אשה, ואפילו אשתו ובניו הקטנים, יצייר לעצמו שם אדנ', ולא הבנתי הרי אם אני אתחתן כל פעם שאראה את אשתי והילדים אני צריך לכוין שם אדנ'? ולא היה לו מה לענות לי, כי אצל רוב האנשים כל מה שכתוב בספרי חסידות זה מושגים מופשטים, ולא מרגישים שזה מחובר אלינו, אותיות פורחות באויר.

הפשטות בהשגות

אני זוכר שכשהתקרבותי למוהרא"ש הוא התחיל ללמוד בליקוטי מוהר"ן סימן ל', והוא מתחיל את המילים שרבינו כותב: השגת אלוקות אי אפשר להשיג רק על ידי צדיק, ואני שומע שמוהרא"ש מתחיל להסביר, השגת אלוקות, דהיינו להרגיש את הרבש"ע בחיים, אי אפשר להרגיש בלי צדיק, רבינו כותב: איש הישראלי צריך להסתכל בשכל של כל דבר, ומספר לי בחור שהוא הולך להפצה עם שפתי תפתח [הפירוש על ליקוטי מוהר"ן], והוא פוגש איזה מקובל גדול, והוא אומר לו שיש משהו מעניין קצת בפירוש שפתי תפתח, כי שם מוסבר 'להסתכל בשכל והחכמה של כל דבר' הכוונה לחפש בכל דבר את הקב"ה, בכל דבר לחשוב מה הקב"ה רוצה ממני ברגע זה, בכל בעיה שיש לי לחשוב מה הרבש"ע רוצה שאני יעשה, והוא אומר שזה פשוט מדי, כי זה דברים עמוקים בקבלה של חכמה ושכל ולא כמו שכתבנו, אבל ב"ה שמוהרא"ש הפשיט לנו את המושגים האלו, רבינו אמר שהוא מחכה שיבוא מישהו שיקח את כל כתבי האריז"ל ויסביר את זה בצורה שאפילו ילדים קטנים יבינו.

הבחורים בישיבות

המגיד שיעור אכן לא ידע להסביר, אף

ככה אביא את בלעם שכוחו בפיו, הדברים האלו נותנים לנו חיזוק גדול, שמה שרק יעבור עלינו יש לנו פה ועם זה אנחנו יכולים לצאת מהכל.

מצוות תשובה

לומדים היום הרבה עם הבחורים, הלכות שבת, הלכות בשר בחלב, ועוד, אבל הלכות תשובה משום מה לא מלמדים בישיבות, מה עושים כשבחור נפל, צריך ללמד אותו את ההלכה הפשוטה, שכל מי שחטא, באחד מכל העבירות, יש מצוות עשה דאורייתא של תשובה, זה לא מנהג, זה דאורייתא, יש אנשים שנבהלים כשאומרים להם דאורייתא, והרמב"ם פוסק מה לעשות במצוות תשובה, הולכים בצד ומדברים אל הקב"ה ואומרים לו: עשיתי כך וכך, האמת היא שלא רציתי אבל היצר הכשיל אותי ועשיתי את זה, והגעתי לשאול תחתית, רבש"ע תמחל לי, אני מבטיח לא לעשות את זה שוב, ותעזור לי שלא אכשל, וזהו, נמחל לו, אבל לא מלמדים את זה לבחורים, לא מלמדים את מה שרבינו אומר שאם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן, כל מי שמאמין שחטא ופגם צריך להאמין שיכול לתקן את זה ולשוב בתשובה, אין כוחינו אלא בפה.

התבודדות

רבינו אמר שמי שיודע ממנו ומגיע אליו לראש השנה לא חייב צומות ותעניות וסיגופים ולטבול במקוה קר, כמובן שאם המקוה קר נטבול בו, אבל לא צריך לחפש כזה מקוה, כמו שהצדיקים הקודמים עשו, כמו שמספרים על הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע שחיפש מקום שיש שם המון יתושים והתיישב שם כדי שיעקצו אותו מכל הכיוונים, אנחנו אנשים חלשים ולא יכולים לעשות את זה, ורבינו אמר שלא צריך לעשות את זה, כי הוא מצא בשבילנו דרך חדשה, התבודדות ותפלה, הולכים ברחוב או יושבים ברכב ומדליקים בטלפון שיר, זה היום כל כך קל, לא חייבים לחפש מכשיר טייפ

כואב לה, היא לא צועקת סתם, אל תיבהל כשהיא בוכה, זה קורה הרבה, תקשיב לה, לפעמים היא מתגעגעת הביתה בפרט בתקופה הראשונה, לפעמים זה מחוסר מעש, ולפעמים עולה בה כל הדיבורים הישנים שאמרו לי שהיא לא שווה כלום, והן שבורות לגמרי, כי אמרו להן אלף פעמים שלא יתחתנו בחיים, ואחרי החתונה כל הדיבורים האלו חוזרים אליהם, ולכן צריך להיזכר משם אדנ', שהכל הוא מהקב"ה, פתאום מגיעים הילדים וקופצים ושוברים ושופכים, תיזכר משם אדנ', הקב"ה שלח אותם, זה הטהרה מטומאת מת, זאת חוקת התורה, להבין שהכל חוקה, שהכל הקב"ה עושה עם חשבון, וח"ו להגיד שהקב"ה החליט סתם לענות אותי ולייסרני, אסור לדבר ככה, וכי חברותא כלפי שמיא, נכון שכשמתפללים צריך להשיח את הלב כדבר איש אל רעהו, אבל תזכור טוב שאתה לא יודע כלום, וכי אתה יודע מה היה איתך בגלגול קודם, רבינו נכנס פעם לבית החיים, ומראה שם בידו על מצבה מסויימת, ואומר: אתם רואים קבר זה, יש לו מצבות בכמה בתי חיים, כי בגלגול זה הוא מונח כאן, ובגלגולים אחרים הוא נמצא במקומות אחרים, כל הקושיות והשאלות זה טריפה, וחייבים לבקש הרבה מהקב"ה שלא יהיה לנו שאלות וקושיות.

תפלה על אמונה

אנשים הולכים לרופא והוא דוקר וחותר קצת, ואנחנו סוגרים חזק את העין ואומרים לו אחרי זה תודה רבה, אבל ילד קטן לא נותן שידקרו אותו וצועק ומשתולל, אבל כל מי שמבוגר יודע שזה לטובתו ונותן שידקרו אותו ואף אומר תודה רבה, וככה זה עם אמונה, גם אם דוקר וכואב אנחנו מבינים שהכל לטובתנו, ולכן היה אצל רבינו העיקר האמונה, והדרך לזכות לזה הוא רק על ידי תפלה.

וכפי שרואים בפרשה השניה אצל בלק, כשראה שמשה רבינו מצליח בצורה יוצאת מן הכלל, ומזה הבין שאין כוחו אלא בפיו, ואם

חייבים לעבוד – לא לגנוב

תבקשו על הכל, תבקשו רבש"ע עזור לי לשלם שכירות, וכאן הזמן להזכיר מה שמוהרא"ש הדריך אותנו בדברי רבינו שחייבים לעבוד ולהביא פרנסה, אין כזה דבר 'זה לא מתאים לי', הרבה יותר לא מתאים לשכור דירה ולא לשלם, הרבה יותר לא מתאים לסובב כרטיסי אשראי ולשלם ריביות גדולות, אני לא מדבר על מי שלוקח משכנתא לקניית דירה, הרי אותו כסף שהיו משלמים לשכירות הם משלמים למשכנתא ונשארים עם דירה משלהם, אני מדבר על אברכים שקונים סתם דברים שהתחשק להם, בא להם כעת מוצר זה ומוצר זה, ומעבירים אשראי ובסוף אוכלים את זה, תקח עבודה, בין אם זה מתאים לך ובין אם לא, ואם עדיין אתה לא מצליח לכסות את החודש, אז תדפוק על דלתי ישראל, ואל תגיד לי אני לא שנוור, כי אתה עברייך, אתה גר בדירה ולא משלם שכירות למשכיר, אם יש לך חשבון במכולת ואתה לא משלם אתה גנוב, באיזה זכות אתה קונה אוכל מוכן, סנדוויצים, ואוכל מבושל, ובחנות אחת יש לך כבר חוב ענק ואז אתה עובר לחנות אחרת, או שאתה רושם על שם אשתך, לך ותאסוף כסף, אל תגיד לי שאני לא יודע מי אתה וזה לא מתאים, אני כן יודע מי אתה, אתה עברייך גדול שאתה לא משלם, ואם יש עכברים בבית או שיש איזה נזילה, מי אמר לך שלא משלמים שכירות, האם שאלת רב על זה?

אם אתה לא משלם, אתה גנוב עם כל שמונה הבגדים שלך, ואם אין לך עבודה, תכתוב פתק גדול בבית מדרש, אברך נמרץ ומוצלח וכו' ותכתוב את השם שלך, שאתה מוכן להביא פרנסה הביתה, וכל מי שיש לו משהו עבודה, אם זה לשעה או לחצי שעה, תיקח, גם אם זה לנקות את המשרד שלו, ותביא משהו הביתה מיד ליד, זה נקרא יהודי ירא שמים, ולא לעבוד על כל המשפחה שאתה עושה כסף, וכששואלים מה אתה עובד אתה מתחיל לענות כל מיני מילים מוזרים, איזה משהו שלא צריך לזה משרד ומיקום, ובינתיים אתה לוקח

גדול, כל אחד עושה לעצמו רשימה בטלפון של שירים שנוגעים לו ללב, וכשהוא לבד ברכב הוא מדליק את זה, אברכים אומרים לי שהם נוסעים ומדליקים שיר, ופורצים בבכי סוער, ומדברים אל הקב"ה בגעגועים ואומרים: רבש"ע אני רק רוצה להיות יהודי, רבש"ע אני רק רוצה להתפלל שחרית מנחה מעריב, רבש"ע אני נטפלתי ל-לא טובים, תציל אותי, אני רוצה להיות שמור וטהור וטוב, זה מתנה גדולה.

וזה היה כל הכח של עמלק, כפי שרש"י מביא, שהוא רק רצה לקחת מהיהודי את הדיבור להקב"ה, כמו שכתוב וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב, וכותב רש"י שזה בכלל לא כנעני אלא עמלק שהיה יושב בארץ הנגב, אבל הוא ידע שהיהודים יתפללו להינצל מעמלק, לכן החליט לשנות את השפה שלהם, לשפת כנען, וככה לא יבקשו על עמלק אלא על הכנען ולא ינצלו מהם, אבל היהודים ראו שהם לכושים כמו עמלק ומדברים כמו כנען, לכן החליטו שמתפללים סתם, להינצל מהאנשים האלו, ונושעו, אבל אנחנו לומדים מכאן מה זה עמלק, הוא רק רצה לקחת את התפלה של היהודים, שיראו שלא הקשיבו לתפלות שלהם, ואז זה יגרום להם לספקות ושאלות האם הקב"ה שומע אותם בכלל.

מילה אחת

יהודי הגיע פעם לרבינו שלא מצליח לעשות התבודדות, לא מצליח לפתוח את הפה, ענה לו רבינו, האם אתה יודע להגיד את המלה רבש"ע, את המלה 'טאטע', אז תגיד רק את המלה הזאת, תגיד עשרות פעמים רבש"ע, בסוף תזרוק איזה מילה, רבש"ע תעזור, רבש"ע אני צריך פרנסה, אני צריך רק לכסות את החודש, ואז כבר מתחילים לדבר עוד קצת שרוצים קצת יותר מלכסות את החודש, תתרגלו לבקש, הרי עלות צרכי שבת עלתה עשרות מונים, רבש"ע תעזור לי לעשות שבת, אבל תזכרו שהקב"ה נשאר הקב"ה גם אם לא הצלחתם לקנות אוכל לשבת.

תעשה לו עוול, ותשלם לו, הוא לא חיה רעה, אולי הוא חיה רעה בזה שהוא הכניס אותך לדירה שלו, וגם חמיך חיה רעה שהסכים לתת לך את הבת שלו, תגיד לו תודה ושוב תודה, ואם אשתך אומרת שאמא שלה רוצה שתיקח אותה עם הרכב, אל תענה לה שאתה לא נהג מונית שלה ושתתן לה מספר של מוניות, כי אם חבר יבקש ממך - כן אותו חבר שכעת מדבר נגדך, אבל לפני כמה דקות כששניכם הייתם משועממים הייתם חברים כל כך טובים שסיפרת לו את כל הסודות שלך, ועכשיו הוא מלכלך עליך ומספר הכל, כי לא היה לך ראש ישיבה שיגיד לך שאף פעם לא מספרים סודות - אם הוא יבקש ממך שתקח אותו ברכב, אתה בודאי תיקח אותו, ומי מדבר אם הוא יבקש שתקח את אשתו, אתה ממש תרוץ כי זה מצוה לעזור לה, אבל לעזור לאשתך ולחמותך זה לא מצוה, וגם כשהיא מבקשת כסף אתה מתחיל להגיד שהיא מנצלת אותך, אם אתה חושב שלא צריך לקרוא שמישהי תנקה בבית, אז תרים שרוולים ותנקה אתה, אל תגיד לה להתכופף ולנקות, כמה הנשים צדקניות עובדות קשה, להביא ילדים ולגדל ילדים, את כל הגוף שלהם הם מוסרים להקב"ה, כדי שיהיה המשכת הדורות, ד' יעזור שנוכל להחזיק מעמד אצל הכהן, ואף אם אנחנו לא מבינים נקבל את התיקונים שלו ונציית לקולו.

הלוואות מכולם, אצלינו ב"ה בהיכל הקודש לא מסתכלים בצורה נמוכה על אף אחד שעובד בכל סוג עבודה שרק יעבוד, לך לגבאי של הבית מדרש ותגיד לו שבמקום שישלם לגוי 20 דולר לשעה לניקוי, אתה מוכן לנקות ושישלם לך שיהיה לך כסף לאשתך ולילדים, יש הרבה פרנסות אבל לא מתאים.

אין מה להתבייש

ד' יעזור שנוכל להשאר אצל רבינו, צריך לעשות המון תפילות להגיע לאומן לראש השנה, הרי כולם ראו השבוע איך ברגע אחת יש מרד, וברגע שני נגמר המרד, כל מה שהיה נסוב סביב הראש השנה של רבינו, ואל תתביישו בפרנסה שאתם עושים, ישאלו אתכם מה אתם עושים לפרנסה, תענו שאתם מנקים בית כנסת, כפי שרבינו מספר על הבעל בטחון, שהיה לו אומנות ובסוף נהיה מנקה ברפת, והיה מאוד שמח, והגיע הבית והניח סיר אוכל וכוס משקה ושר עם הכינור, ולא אמר שזה לא מתאים וזה לא מתאים.

להגיד תודה למשכיר ולחמיד

אני יכול להגיד הרבה תורות על פרשת השבוע, אבל חייבים לזכור איך לחיות, אם שכרת דירה של מישהו תגיד לו תודה, אל

מלוה מלכה פרשת חוקת בלק תשפ"ג בקריה

השם, יש הרבה לשון הרע על ברסלב, אבל הוא ראה באמת מי הם, יהודי שלומד ספרי רבינו אינו דומה כלל ליהודי שלא לומד את הספרים, והוא התקרב לברסלב ולר' נתן, והוא היה אחד מגדולי החסידים בברסלב שידוע אצלינו בשם ר' עוזר.

ר' עוזר היה איש רציני מאוד, תמיד היה ר' נתן אומר לו, שהענין של רבינו הוא לא רצינות ויראה, אלא רק שמחה, שמחה שאני שומר על המצוות שאני שומר שבת, ידוע שרבינו גם אמר את זה לר' נתן, שבשבת צריך להיות בשמחה, עד כדי כך שר' נתן פחד לשיר בשבת שירי כיסופין וגעגועים והיה שר רק שירי שמחה.

מוהרא"ש היה אומר שהיה אסור לשיר בשבת אצל רבינו שיר עם המילים אוי אוי אוי, רבינו היה אומר שבשבת לא אומרים את המילה אוי, זה לא איזה מנהג של היום, מוהרא"ש מביא את זה מרבינו.

גם בזמנים של רבינו היו מקרבים יהודים לרבינו, והביאו פעם מישהו בנש"ק עם כל הלבוש, ורבינו אמר מה הבאתם לי כאן, חבית של קושקע? מי שלבוש מבחון מאוד יפה זה כלום, העיקר זה הפנימיות, יהודי שזוכה ולומד את ספרי רבינו, חושב כל היום מהרבש"ע ומחיה את עצמו עם פשטות היהדות, אוהב את המזווה ואת המצוות, קשה מאוד להסביר את זה, כי בחוץ לא רואים כלום, והכל זה בפנימיות.

ברוסיה היה חוק וכנראה שזה גם היום, שאסור להדפיס ספרים לבד, ואחד הלך והעליל מסירה על ר' נתן שהוא מדפיס ספרים בלי רשות, יהודי חסידי מסר אותו לרשויות, והגיעו המשטרה ושמו על ר' נתן אזיקים

• א גוטע וואך, שיהיה שבוע עם מזל ושמחה, אנחנו יושבים כעת בסעודת מלוה מלכה, ונהוג לספר סיפורי צדיקים, כדי להתחיל את השבוע עם ברכות, כי כשמדברים מצדיקים זה מעורר למעלה את כל ההשפעות הטובות, וזה גם מעורר את לב האדם, על ידי הסיפורים בן אדם חושב לעצמו להתחיל ללכת בדרכי הצדיק, ולהקשיב בקול הצדיק.

• ר' נתן היה הולך בכל יום הפצה, כל פעם היה הולך לאיזה בית כנסת, יושב בפניה מוציא את ספריו על שולחן, פעם היו רואים ככה הרבה, מוכרי ספרים היו מוציאים את הספרים שלהם על שולחן בבית כנסת ומוכרים, ור' נתן יושב בפניתו ואומר תהלים, וכשמישהו רוצה לקנות הוא נתן לו ספר, היה לו את כמה הספרים שהיה אז מרבינו, ליקוטי מוהר"ן וכדומה.

• וכשהיה קורה שמישהו היה עובר ליד ר' נתן ומתחיל לצחוק ולזלזל, ר' נתן היה אוסף את הספרים שלו והולך הלאה, כי ליד ליצים אסור לעמוד.

• פעם אחד עבר מישהו ליד ר' נתן והתחיל לצחוק, מוציא לשון וכולם צוחקים, מה הבדיחה כאן שהוציא לשון, אבל ככה זה ליצים, ר' נתן אוסף את ספריו והולך, אחרי כמה דקות היהודי עושה לעצמו חשבון למה עשיתי את זה, למה לפגוע ביהודי, אז מה קרה שאני לא חסיד ברסלב, היהודי רץ אחרי ר' נתן ומבקש ממנו מחילה על מה שפגע בו, ר' נתן עונה לו: אתה לא פגעת בי, אתה פגעת בצדיק גדול ובספרים שלו, ברבי גדול שיכול לעזור כל אחר, בי לא פגעת. תיסע לאומן לציון של רבינו ותבקש ממנו מחילה, והוא נסע לאומן וראה קצת מה זה חסידי ברסלב, יהודים יראי

וראיתי שזה באמת כתוב, וחכיתי כל השמו"ע להגיע לשמע קולינו שאוכל לבקש, ואז פתאום אני קולט שכבר סיימתי אלוקי נצור ושכחתי לבקש, ואני חושב לעצמי מתי אני יוכל לדבר עם הרבש"ע, אולי במנחה, ושוב אותו סיפור, אבל אנחנו קיבלנו מתנה מרבינו שאפשר תמיד לבקש ותמיד לדבר, וכל מה שאנחנו צריכים נבקש, אם מישהו לא מרגיש טוב הוא מיד מבקש, רבש"ע כואב לי כאן תעזור לי וכדומה.

אני תמיד אומר תדברו באידיש, אבל זה לא אומר שמי שמדבר אנגלית צריך עכשיו לשבור את השינים כדי לדבר עם הקב"ה באידיש, תדברו בשפה שלכם, הוא מבין את כל השפות, ואצל הקב"ה זה בכלל לא משנה איזה שפה, אבל זה כן משנה אם זה אמיתי או שזה חיקוי, יש כאלו שצועקים אוייייי אוייייי, מחקים מה שמישהו גנח וצעק כשכאב לו הבטן, אם אתה רוצה לגנוח ולהוציא אנחה להקב"ה תוציא את האנחות בשפה שלך ולא בחיקויים, אבל השפה לא מעניין איזה, אפשר לדבר ברוסית ובצרפתית. כל בחור יכול להוציא תפלה: רבש"ע אני כל כך רוצה להתחתן עזור לי. הורים לא יודעים מה עובר על הילדים שלהם, ואני מדבר גם על אנשי שלומינו, הם אומרים לי אני מבין על מה אתה מדבר אבל אל תגזים אפשר כבר לחשוב, כי ההורים כבר עברו את התקופה הזאת ולא זוכרים, ולכן מוטל חובה על הבחורים לבכות לרבש"ע, בכל מקום שנמצאים, אם זה בבית, ברחוב, בבית מדרש, ברכב.

אם מישהו יראה שאתה מדבר משהו עם השפתיים ברחוב, סך הכל הוא יחשוב שאתה משלים חלקים מלפני התפילה, הרי אנשים לא חושבים בכלל שיכול להיות שמדברים להקב"ה, רואים מישהו הולך בבוקר וממלמל עם השפתיים הם מיד שואלים אותו, עכשיו אתה משלים מלפני התפילה?

ומה יקרה אם מישהו כן יחשוב שאתה מדבר אל הקב"ה, במקרה הכי גרוע הוא יקבל מזה התעוררות וגם יתחיל לדבר אל הקב"ה,

ואסרו אותו, וזה היה בזיונות נוראות כי הם עמדו מסביבו בעת שאסרו אותו ופגעו בו וצחקו עליו, אחרי זה כשיצא, שאלו אותו מה הוא חשב באותם רגעים שעבר את הבזיונות האלו, ר' נתן ענה: אני חשבתי שעכשיו זה כבר אחרי 40 שנה אחרי פטירתתי, הרי לאיזה מת איכפת שפגעו בו לפני 40 שנה.

- רואים אברך או בחור עוברים ליד הדלת ומנשקים את המזוזה, ושמחים עם המצוה הפשוטה, זה מראה על יראת שמים, מוהרא"ש היה מספר סיפור מהחתם סופר, זה הזמן לספר את זה, מוצ"ש, כדי להכניס יראת שמים, שפעם אחת הגיע תלמיד חכם גדול להיבחר יורה דעה אצל החת"ס, כדי לקבל כתב הוראה ולהתחיל לפסוק הלכות, והחת"ס ממש יצא בהתפעלות ממנו, אבל אמר לו שיחזור מחר, ובנו הכתב סופר מאוד תמה למה האבא דוחה אותו למחר, כי תמיד אביו היה נותן מיד את ההיתר הוראה אם היה רואה שמדובר בת"ח וכאן רואים שזה ת"ח ענק, אולי האבא אוהב פשוט לדבר איתו בלימוד לכן דחה אותו למחר, למחרת שוב החת"ס טייל איתו בהלכה, וראה שהוא תלמיד חכם ענק, ואמר לו שוב לחזור למחר, ולמחרת אמר החת"ס שלא יכניסו אותו כי הוא לא רוצה לתת לו כתב הוראה, שאל הכתב סופר את אבא שלו, אבא הוא הרי תלמיד חכם ענק, ענה לו האבא, וכי לא ראית איך הוא עבר כמה פעמים ליד הדלת ולא נישק את המזוזה אף פעם, אין כלום מזה שהוא מוכשר וחכם ויודע את ההלכה, ויודע בדיוק מה דין הכף החלבי, והסכין, והבצל, וחתיכה הראויה להתכבד, ונותן טעם לפגם, אבל אין לו יראת שמים, ואיך אפשר לסמוך על הפסקים שלו, אם לא מנשקים את המזוזה זה סימן שאין יראת שמים.

- כשהייתי בחור קניתי לעצמי סידור תפלה בכוונה עם פירוש באידיש, ושם היה כתוב בשפת האידיש, שבברכת שמע קולינו ובאלוקי נצור אפשר לדבר אל הקב"ה באידיש תפילות, והסתכלתי כמה פעמים

יראו מיד עצה עבורם, אבל הם הולכים מיד למטפלים, והאבא שואל את המטפל, אולי זה פתרון לחתן אותם, הם מיד יענו, נישואין זה לא ריפוי חולים, זה להוציא אותו מבעיה אחת ולהכניס אותו לבעיה אחרת.

המטפלים בלבוש חסידי יש להם את הראש של הגוי לצערי הרב, הם למדו את כל הלימודים הפסולים של הגויים, כל הלימודי הטריפה, ואומרים שחתונה זה לא ריפוי, והאמת היא שחתונה זה כן ריפוי, כי לרווק אין שמחה, ורק הנישואין תעשה אותם למאושרים.

כשבחור ובחורה רואים שההורים לא רוצים לחתן אותם, הם צריכים לדעת שזה לא תלוי בכלל בהורים, זה תלוי רק בהקב"ה, צריך לבקש מעומק הלב להקב"ה, רבש"ע אני רוצה להתחתן, למענך, ואם מציעים שידוך אל תבטל את זה, בסוף ישארו בלי דורות, בזוה"ק כתוב שמי שלא משאיר כאן דורות, לא מכניסים אותו במחיצתו של הקב"ה.

אין מה להמתין עד שיגיע שידוך שיתאים, כי שני אנשים לא יכולים להתאים אף פעם, כל אחד יש לו רצונות אחרים, וכל אחד מושך לכיון אחר, ורק אם מכניסים את הקב"ה בבית, ומבינים שלא חייב להיות בדיוק כמו שאתה רוצה, וגם היא תבין שלא צריך להיות בדיוק כמה שהיא רוצה, אפשר להיות חיים טובים.

מסכנים אלו שעשו לעצמם רשימה בדיוק איזה שידוך הם רוצים, ובינתיים עובר עוד שנה ועוד שנה, אסור לסרב לשידוך, אם השדכן מגיע ומציע לך משהו, אתה אל תסרב ואם זה לא בשבילך תתפלל שהשני יסרב ואל תיפגע, הרי כבר סירבת למספיק שידוכים.

הזמן רץ, ועוד מעט כבר נוסעים לרבינו, מתחילים עכשיו ג' השבועות, ואחרי זה יש שבעה דנחמתא ונוסעים, עוד עשר שבועות מיום שני הקרוב כבר נוסעים לרבינו.

המשנה אומרת בנגעים כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, אסור לכהן לבדוק את הנגעים אם זה אצלו, ובספרי מוסר מסבירים שאנשים רואים את הנגעים רק אצל האחרים,

הרבה חסידי ברסלב מספרים שראו ככה אצל ההורים שלהם, אנשי שלומינו צריכים לדעת את זה, לא צריכים להסתיר את זה מהילדים, אלא אדרבה שיראו, כמו שילדים צריכים לראות בדיקת חמץ ושריפת חמץ ככה ילדים צריכים לראות את ההורים שלהם מתפללים ומדברים אל הקב"ה.

• זה מצויין שילדים יראו איך האבא יושב על הכורסא ופורץ בבכי להקב"ה, והילדים שואלים, אבא מה קרה למה אתה בוכה, הוא עונה, אני בוכה להקב"ה כי אני רוצה להיות ירא שמים, ילדים רואים את האבא שוכב על הרצפה ומבקש תפלותיו, והם שואלים אבא מה קרה למה אתה על הרצפה, והוא עונה אני מדבר אל הקב"ה.

• ר' אברהם ב"ר נחמן סיפר שראה ככה את אבא שלו ר' נחמן טולטשינער היה שוכב על הרצפה ובוכה אל הקב"ה, אנחנו היינו רואים את זה אצל המוהרא"ש בפורים שהיה שוכב על הרצפה ובוכה בתפלה.

• יש ליצים שמתחילים לשאול, מה בוער לך להתחתן מוקדם, התשובה היא, אנחנו רוצים להתחתן רק כדי לעשות רצון ד', רק כי הקב"ה אמר להתחתן, ויש אנשים שבורים שאומרים לחתנים, גם אני חשבתי שזה טוב להתחתן, לפעמים כשאוספים כסף להכנסת כלה, יש אנשים שאומרים למה אתה מגייס כסף, שהוא גם יסבול כשיתחתן, מסכן היהודי הזה אין לו צדיק שיאיר לו את החיים והוא סובל בחיי הנישואין, כי הוא לא יודע שצריך לדבר יפה בבית, וכשמדברים יפה היא גם תדבר יפה, וכששניהם מדברים יפה זה ממש השראת השכינה בבית, שא"א לתאר את זה, איזה אורה יש בבית, הלוואי שירגישו בכל בתי ישראל מה שמרגישים בבית של חסיד ברסלב, מרגישים ממש השראת השכינה.

• כפי שכתוב בזוה"ק שהקב"ה שורה רק איפה שיש בעל ואשה, העולם הטיפולי אומר שנישואין זה לא בית חולים שמרפא, כי לפעמים הורים רואים שעובר משהו קשה על הבן או בת שלהם, הרי אם יפתחו אשר בנחל

שלישית אי אפשר לשלם שכירות ומשכנתא, והאמת היא שכן אפשר לשלם מהתורה שדיברנו כי לומדים מזה שצריך ללכת לפינה ולבכות לרבש"ע, רבש"ע אני צריך לשלם שכירות, רבש"ע אני צריך לשלם משכנתא.

נספר עוד סיפורי צדיקים למוצאי שבת, לפני עשרות שנים כל מי שלא היה משלם את השכירות עד לחמישי בחודש, היה אפשר למשכיר לזרוק אותו לרחוב, היום כאן בניו יורק כבר לא משתלם להשכיר בית, כי בית המשפט והממשל מטיבים עם השוכרים, אבל פעם לא היה ככה, ומוהרא"ש סיפר שראה פעם אברך יושב בבארא פארק על הספה שלו באמצע הרחוב, העיפו אותו מהדירה עם כל החפצים מסביבו, ומוהרא"ש סיפר שכשלא היה לעצמו לשלם שכירות, הוא נכנס לבית מדרש, ופתח את הארון קודש והתחיל לבכות, ופתאום הוא שומע מישהו פותח את הבית כנסת, מוהרא"ש מיד סוגר את הארון קודש ומנגב את הדמעות ומתיישב, והיהודי מתיישב לידו ומביא לו מעטפה של צדקה, ואומר לו שכבר זמן רב זה מונח אצלו בכיס, ועכשיו חלם שיתן את זה ליהודי הראשון שפגש, ומוהרא"ש ראה שהיה שם בדיוק דמי שכירות לחודש ולעוד קניה לצרכי שבת, אז אל תגידו שאי אפשר לשלם שכירות מהתורה בסעודה שלישית.

ר' דניאל סיפר לי שהוא מצא איזה בית כנסת שקט בבארא פארק, ולא היה שם כספת לארון קודש, והוא פתח את הארון קודש ונשכב על הרצפה ובכה, ולא ידע שיש שם מצלמה, והרב של הבית כנסת ראה את המצלמות, והתחיל לברר מה קרה לו אולי צריך לעזור לו, הוא כל יום נשכב על הרצפה ובוכה, לך תסביר למי שלא יודע מרבינו, מה זה התבודדות, זה נראה ממש חסר דעה שמישהו נשכב כל יום על הרצפה, כי אם היה יושב על הכסא היה אפשר להגיד שהוא משלים מלפני התפילה או אומר פרשת המן.

תלכו בצד ותדברו לרבש"ע, רבש"ע אני חייב לשלם שכירות, אני חייב לשלם לרכב, אני

רואים בעיות רק אצל אחרים, אצל עצמו אף אחד לא רואה שיש בעיה, הוא חושב שהוא הבן אדם הכי מוצלח, ולכן לא מצליח לעשות שידוך, כי כולם בעלי מומין ורק הוא מוצלח, צריך הרבה לבקש על זה שלא נהיה בעלי גאווה ושלא נהיה שוטים וטפשים, וכשמציעים שידוך יסכימו לזה, כי עוד מעט כבר הולכים הביתה...

יש אנשים חכמים שיודעים שכשמגיעים לקעמפ על 8 שבועות, הם לא עושים עסק ממהשו שנושבר או מאיזה מטה לא מוצלחת, הם לא הולכים לריב על חלון כי עוד מעט כבר חוזרים הביתה מהקעמפ, אבל ישאנשים עוד יותר חכמים שמבינים שכל החיים זה כמה עשרות שנים, מתחתנים כי הקב"ה אמר להתחתן, ומשאירים דורות, ועוד מעט כבר מזדקנים והילדים סוחבים אותך...

וגם מי שכבר נשוי, כמה צריך להזהר בכבוד האשה, וכי צועקים על אשה בגלל איזה חתיכת אוכל שלא הכינו לך, בגלל מחמצת, או בגלל חלה, בבית כנסת אתה נחשב אדם יועץ ומבין בכל מיני דברים, ובבית אתה נהפך למשוגע, כי לא חיממו לך את המצה אחרי שביקשת שיחממו 5 דקות בתנור על 300 מעלות, ואתה כבר עושה ברוגז.

רבינו ביקש מאיתנו לדבר בבית כמו שמדברים עם האדם הכי חשוב בעולם, ומי שנהיה עצבני מאשתו ככל הנראה לא שומר על עיניו, אלא צופה בטלפון שלו, וכשלא שומרים על העינים, האשה נמאסת בעיניו, והילדים נמאסים ומעצבנים, נכון שכאן בקריה אין את הנסיונות בשמירת עינים שיש בעיר, אבל בטלפון אפשר לצפות גם אם כלואים בבית, ומי שמקשיב לרבינו ומדבר יפה בבית ירגיש את ההשראת השכינה, ויהיה לו נעים בבית, וזה נובע רק מריבוי תפלות.

מישהו אומר לי – אף אחד לא אמר לי באמת אבל אני מתאר לעצמי מה היו אומרים לי – ראש ישיבה, התורה בסעודה שלישית מאוד יפה, אבל היום זה הראשון ליולי וצריך לשלם שכירות ומשכנתא, ומהתורה בסעודה

רואים כבר שיש סיכוי שהולכים מהעולם, והם מאוד מבוהלים, אם הם היו זוכרים מדברי רבינו שכל מי שיש לו זקן ופאות לא צריך לפחד, היה אפשר להרגיע אותם.

אנחנו צריכים להשריש את זה בילדים, שיאהבו את הזקן והפאות, למה לקצץ את הזקן, כמו מי אתה רוצה להידמות, אתה בכלל לא נראה טוב עם הזקן המקוצץ.

הבעיה היום שילדים אוהבים מוזיקה, והם רואים שהזמר לבוש ככה ויש לו זקן כזה, וככה הם רוצים להיראות, והזמרים עם הזקנים המקוצצים יש להם מסרים להעביר לציבור חדשים לבקרים... על הקידוש השם שהם עושים כל הזמן...

אנחנו נגיד לילדים שלנו שלא יגעו בזקן, ואם אומרים לך בעבודה שתתקן את הזקן, לא לחתוך ממש, אלא קצת לשפץ, תיזהר לא להיסחף, אל תגע בכלל בזקן, ואל תגיד אחרי זה שהספר עשה איזה טעות ונגע בזקן, כי נראה לי שאתה עשית את הטעות שהלכת לספר, מה רע להסתפר במקוה, וכי הגרוש בקומה השלישית יודע יותר טוב לספר, אנחנו צריכים להכניס בילדים שלנו גאווה על הזקן והפאות, ולעשות צחוק מכל אלו שמקצצים את הזקן, מוהרא"ש היה חוזר שוב ושוב שהצינורות בזקן ממשיכים שפע פרנסה, הפאות זה השכל של האדם.

אין מה להתבייש עם זקן ופאות, ממי יש להתבייש, רק מהקב"ה צריך להתבייש, הקב"ה כאן לידינו, וכל החיות שלי זה שיש לי זקן ופאות, ויש לי מזוזה בדלת, ד' יעזור שנוכל להכניס את כל זה בעצמותינו, ונבקש על כל דבר מהקב"ה.

חייב לקנות אוכל לשבת, רבש"ע אולי אני לא יודע איך לחיות בצורה נורמלית עם הכסף, אולי אני מבזבז יותר מדאי, עזור לי, אולי אני חי בהפקרות ואני לא קולט.

- יש אברכים שקונים כל מה שרואים, ולא יודעים בכלל מה ההבדל בין משהו שצריכים למשהו שרוצים, וכי אתה באמת צריך את הסנדוויץ, את האוכל המוכן, וכי אתה חייב את הטשולנט בליל שישי, הרי אתה חייב לשלם שכירות, אני לא ידבר על זה שאתה חייב לי, כי לא שילמת שכר לימוד למוסדות, אבל אתה חייב לאחרים, למה אתה קונה טשולנט.
- ב"ה שלא עולה אצלינו שמחות, הוא עשה קידוש היום והוא עושה עם היד שזה עלה לו 0 כסף, ב"ה הקהילה נגאלה גאולה שלמה מכל הצרה הזאת, אברכים לא יודעים מה הם מרויחים, כל קידוש עולה כמה אלפי דולרים לפחות, ומי מדבר על וואך נאכט, ברית, בר מצוה, וחתונות, שאנשים חוסכים כאן, וכי צריך להוציא מאה אלף דולר לאירוע של כמה שעות, כדי שבכל האירוע ישבו וידבר עליו אם יש לו כסף או אין לו כסף האם הוא היה צריך ללוות את זה או לא.
- מבחון לא רואים כל כך הבדל בין חסיד ברסלב לחסיד אחר, אולי בשטריימל רואים, אבל בפנימיות זה ענין אחר לגמרי, שמחים שאנחנו יהודים, שאנחנו מנשקים את המזוזה, ששומרים שבת, שיש לנו זקן ופאות, לא הייתם בסעודה שלישית, דיברנו כאלו דיבורים יפים על המעלה של זקן ופאות, רבינו אמר: מה יש ליהודי לדאוג אם הוא הולך מהעולם עם זקן ופאות.
- הייתי שבוע שעבר בבית חולים, אנשים מסתובבים שם לחוצים עם פחדים כי הם
